

NICULESCU

DANIEL DEFOE

Robinson Crusoe

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

MP3

Audiobook
inclus

Valoarea timbrului literar este 2% din prețul de vânzare și se adaugă acestuia. Sumele se virează la Uniunea Scriitorilor din România, cont nr. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001, sucursala BCR Unirea.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DEFOE, DANIEL

Robinson Crusoe / Daniel Defoe; trad.: Marilena Dumitrescu. -

Ed. bilingvă abreviată. - București: Editura Niculescu, 2019

ISBN 978-606-38-0342-0

I. Dumitrescu, Marilena (trad.)

821.111

© The Gresham Publishing Company Ltd, 2016

Titlu original: *Robinson Crusoe*, by Daniel Defoe

© Editura NICULESCU, 2019

Bd. Regiei 6D, 060204 – București, România

Telefon: 021 312 97 82; Fax: 021 314 88 55

E-mail: editura@niculescu.ro

Internet: www.niculescu.ro

Comenzi online: www.niculescu.ro

Comenzi e-mail: vanzari@niculescu.ro

Comenzi telefonice: 0724 505 380, 021 312 97 82

Redactor: Liliana Scarlat

Tehnoredactor: Lucian Curteanu

Adaptare copertă: Carmen Lucaci

Tipărit la Tipografia REAL

ISBN 978-606-38-0342-0

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare și accesare a datelor, fără permisiunea Editurii NICULESCU.

Orice nerespectare a acestor prevederi conduce în mod automat la răspunderea penală față de legile naționale și internaționale privind proprietatea intelectuală.

Editura NICULESCU este partener și distribuitor oficial **OXFORD UNIVERSITY PRESS** în România.

E-mail: oxford@niculescu.ro; Internet: www.oxford-niculescu.ro

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Daniel Defoe

Robinson Crusoe

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Marilena Dumitrescu

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Teme	13
Viața lui Daniel Defoe.....	18
Contextul istoric	22
Narațiunea	24
Personajele principale.....	25
Lista personajelor	28
ROBINSON CRUSOE	
1 I Go to Sea	30
Plec pe mare	31
2 Sailing into a Storm	36
Navigăm pe timp de furtună.....	37
3 A Capture and an Escape	44
O capturare și o evadare	45
4 Escape from Slavery	52
Evadarea din sclavie.....	53
5 I Become a Planter	60
Devin plantator.....	61
6 Castaway	72
Naufragiat	73

7 I Get Used to Life	92
Mă obișnuiesc cu viața	93
8 I Am Seldom Idle	104
Rareori nu fac nimic	105
9 I Find a Footprint	114
Găsesc urma unui picior	115
10 My Servant Settles In	128
Servitorul meu se instalează	129
11 We Fight a Battle	134
Luptăm	135
12 My Guests Settle In	142
Oaspeții se instalează	143
13 A Ship Sails In	150
Apare o corabie	151
14 We Free the Prisoners	158
Îi eliberăm pe prizonieri	159
15 More Mutineers Arrive on the Island	168
Pe insulă sosesc mai mulți răsculați	169
16 We Take the Ship	176
Capturăm corabia	177
GLOSAR	193

INTRODUCERE

Către cititor

La prima apariție a romanului *Robinson Crusoe* în 1719, multă lume a fost convinsă că personajul care îi dă titlul a fost un om în carne și oase. S-a crezut că romanul era autobiografia acestui om și conținea descrierea reală a anilor petrecuți de el ca naufragiat pe o insulă tropicală îndepărtată. Adevăratul autor al nemaipomenitelor aventuri ale lui Robinson Crusoe era, în realitate, Daniel Defoe (1660-1731)

Puținor cititori le-a scăpat totuși asemănarea dintre personajul principal al lui Defoe, Robinson Crusoe și Alexander Selkirk, un marinar scoțian care timp de patru ani a trăit într-adevăr o viață de naufragiat, după ce a fost abandonat pe o insulă pustie din sudul Oceanului Pacific. Până să fie salvat, Selkirk se obișnuise să supraviețuiască vânând și folosind resursele descoperite pe insulă. Povestea supraviețuirii lui a fost amplu popularizată după întoarcerea sa acasă, devenind, foarte probabil, o sursă de inspirație (dar nu singura) pentru personajul fictiv al scriitorului Daniel Defoe, Robinson Crusoe.

Răsturnările de situație și transformările din viața personajului principal al lui Defoe ne oferă nenumărate surprize, precum și o imagine convingătoare a vieții pe mare și pe o insulă tropicală pustie, în secolele al XVII-lea sau al XVIII-lea. Acest roman captivant a fost transpus în numeroase filme, documentare TV și adaptări scenice.

În această ediție, romanul original, *Robinson Crusoe*, a fost prescurtat și repovestit, pentru a fi mai ușor de citit. Personajele principale și firul narațiunii au fost păstrate, dar sunt prezentate într-o manieră simplificată care reușește totuși, sperăm noi, să redea stilul autorului. La sfârșitul cărții a fost introdus un glosar pentru explicarea cuvintelor și a expresiilor mai puțin familiare.

De asemenea, am prevăzut la început câteva note pentru cititor, inclusiv un rezumat al intrigii, o prezentare a temelor principale, o scurtă biografie a lui Daniel Defoe, contextul istoric în care a fost scris romanul și o listă a personajelor.

Am încercat să explicăm elementele-cheie ale cărții și de ce a fost ea importantă în momentul publicării, dar pe măsură ce citiți povestea lui Robinson Crusoe este important să țineți minte că ea a fost scrisă acum aproape trei sute de ani, când multe lucruri erau complet diferite și când cea mai mare parte a lumii încă nu era cartografiată. Există în carte unele elemente pe care le considerăm total greșite, dar care, pe timpul lui Defoe, erau obișnuite și larg acceptate. De exemplu, Robinson Crusoe consideră că este normal să cumperi și să vinzi oameni ca sclavi. Sclavia este crudă și nedreaptă, dar trebuie să înțelegem că o parte din cruzimea manifestată față de sclavi și indigeni nu era conștientizată, ci se baza pe convingerile unei părți largi din societatea britanică din vremea lui Defoe.

Sperăm că aceste aventuri interesante vă vor reține atenția într-un mod plăcut și că veți face pasul următor, citind romanul original.

Atenție: urmează dezvăluiri! Săriți peste aceste pagini introductive, dacă vreți ca povestea să rămână o surpriză!

Rezumat

Robinson Crusoe este un englez originar din orașul York și a trăit în secolul al XVII-lea. Este fiul cel mai mic al unui negustor. Tatăl lui vrea să-l facă om de afaceri, cum este și el, dar Crusoe visează să plece pe mare. Tatăl îi cere să mai aștepte un an și Crusoe se străduiește să-l asculte, dar în cele din urmă cedează în fața tentației și pleacă pe vapor spre Londra, împreună cu un prieten. O furtună iscată pe mare este aproape să-i dea gata pe Crusoe și pe prietenul lui, dar el uită repede acest incident și pornește într-o nouă călătorie pe mare. Voiajul se dovedește de această dată un mare succes financiar și, lăsându-și o parte din profitul câștigat în grija unei prietene văduve, Crusoe pleacă din nou cu o corabie. Această călătorie se încheie însă cu un dezastru, deoarece nava este capturată de pirați mauri și Crusoe ajunge sclavul unui om puternic din orașul nord-african Salé. În timpul unei expediții de pescuit în beneficiul „proprietarului” său, Crusoe și un sclav pe nume Xury reușesc să scape navigând cu o barcă în jos, de-a lungul coastei Africii. Un căpitan portughez cu suflet bun îi salvează, îl cumpără pe tânărul sclav de la Crusoe, iar pe Crusoe îl duce în Brazilia. Acolo Crusoe se stabilește ca proprietar al unei plantații și ajunge bogat. Prietenii îi cer să conducă o expediție în Guinea, pentru a face comerț cu sclavi. El ridică ancora din Brazilia, cu destinația Guinea, dar sfârșește naufragiat pe o mică insulă în largul coastei Trinidadului.

Crusoe află repede că este singurul supraviețuitor al expediției, cu excepția câinelui de pe corabie și a două pisici. Pentru că are nevoie de adăpost și de hrană, revine de douăsprezece

ori la resturile împrăștiate pe plajă ale vasului, ca să recupereze arme, praf de pușcă, alimente și alte obiecte. El își construiește un adăpost înconjurat de o fortificație și un „beci” în care să poată depozita tot ce trebuie ferit de ploaie și soare. Apoi începe să cerceteze insula. Găsește câteva capre sălbatice, pe care le poate vâna pentru a face rost de carne. Păstrează un jurnal al tuturor activităților sale de pe insulă. Se îmbolnăvește și după ce se însănătoșește citește Biblia și devine credincios, mulțumindu-i lui Dumnezeu pentru soarta în care nu-i lipsește nimic, în afară de semenii săi. Aventurându-se și mai adânc pe teritoriul insulei, Crusoe dă peste o vale frumoasă în care abundă vița-de-vie și unde își construiește un adăpost umbros. Devine mai optimist în privința vieții sale pe insulă și se consideră „rege”. Învață un papagal rămas pe lângă el să vorbească și își dezvoltă îndemânarea de a împleti coșuri, de a coace pâine și pe aceea de a lucra vase din lut. Taie un cedru uriaș din al cărui trunchi scobește o canoe enormă, dar constată că aceasta este prea grea pentru a o duce singur până la țărm. Atunci construiește o barcă mai mică, vâslește cu ea în jurul insulei, dar este tras spre larg de un curent puternic. În cele din urmă reușește să revină pe uscat, unde aude papagalul strigându-l pe nume și îi este recunoscător Domnului că a fost salvat încă o dată. Trăiește liniștit mai mulți ani.

Într-o zi Crusoe descoperă uluit pe plajă urma unui picior de om. La început presupune că este o amprentă a diavolului, apoi decide că trebuie să-i aparțină unuia dintre canibalii (oameni care mănâncă alți oameni) despre care auzise că ar trăi prin regiunea aceea. Speriat de moarte, își ia arma și rămâne la pândă, așteptându-i să apară. Într-o zi vede o barcă

îndepărtându-se de țărș și atunci se duce pe plajă, de unde crede el că trebuie să fi plecat barca. Constată îngrozit că plaja este plină de oase de om, ce par a fi resturile unui festin al canibalilor. Alarmat, continuă să rămână la pândă așteptându-se să apară și alți canibali.

După vreo optsprezece luni, Crusoe zărește treizeci de canibali venind spre țărș cu două victime. Aceștia ucid una dintre victime. Cea de a doua reușește să se elibereze pe neașteptate și o rupe la fugă pe plajă îndreptându-se spre Crusoe, care o apără și în această luptă îi înfrânge pe majoritatea canibalilor. Victima cade în genunchi în fața lui Crusoe, în semn de recunoștință. Crusoe îi pune numele de Vineri, în amintirea zilei în care i-a salvat viața. Crusoe stabilește că Vineri îi va deveni servitor credincios.

Vineri este vesel și dornic de a îndeplini conștiincios orice i s-ar da de făcut. După ce Vineri învață puțină engleză, Crusoe îi vorbește despre Dumnezeu și îl ajută să-și formeze toate deprinderile pe care și le-a dezvoltat și el ca naufragiat pe insulă. Vineri îi spune lui Crusoe că există câțiva spanioli care trăiesc pe continent, în mijlocul poporului său și Crusoe hotărăște să intre în contact cu aceștia. Dar exact când se pregăteau să ridice ancora, Crusoe și Vineri sunt surprinși de sosirea altor canibali, cu canoale. Una dintre victimele canibalilor poartă veșminte europene. Vineri și Crusoe ucid un mare număr de canibali și îl eliberează pe european – un spaniol. Vineri este extrem de bucuros să-l găsească pe tatăl lui, care era legat fedeleș pe fundul uneia dintre canoale. Cei patru bărbați se întorc la adăpostul lui Crusoe, ca să mănânce și să se odihnească. Ei cad de acord să-i aducă pe insulă și pe ceilalți spanioli de pe

continent și împreună cu aceștia să construiască o barcă suficient de mare, pentru a putea călători toți cu ea până în coloniile americane. Tatăl lui Vineri și spaniolul sunt trimiși înainte pe continent, cu una dintre canoale capturate.

Înainte de a se întoarce ei, în apropierea insulei ajunge o corabie britanică, mare. Crusoe este bănuitor. Amândoi urmăresc cum unsprezece oameni aduc doi prizonieri pe plajă, folosindu-se de o barcă lungă. Unul dintre prizonieri este chiar căpitanul corabiei, controlate acum de echipajul care s-a răzvrătit. Vineri și Crusoe îi eliberează pe captivi și, cu ajutorul acestora, reușesc în cele din urmă să-i înfrângă pe răsculați. Ei îi conving pe marinarii care au făcut răzmerița să-i ajute să pună din nou stăpânire pe corabie, luând-o de la răzvrățiții rămași la bord.

Când nava ajunge în posesia lor, Crusoe și căpitanul le comunică unora dintre răsculați că ar face mai bine să rămână pe insulă decât să se întoarcă în Anglia, unde vor fi cu siguranță spânzurați. Crusoe îi instruește în toate meșteșugurile de care vor avea nevoie pentru a supraviețui pe insulă și îi povățuiește să aștepte sosirea spaniolilor la vremea potrivită. În cele din urmă, împreună cu Vineri urcă la bordul corabiei britanice și pleacă spre Anglia. Crusoe a lipsit din Anglia treizeci și cinci de ani, iar pe insulă a trăit izolat douăzeci și opt.

Vă rugăm să constatați că în această ediție din *Robinson Crusoe* povestea se termină aici, fără a cuprinde și secțiunea finală a cărții originale, care se încheie cu o ultimă aventură, aceea în care Crusoe și Vineri, traversând Munții Pirinei, se luptă cu lupii hămesiți.

Teme

Temele care se repetă ori sunt dezvoltate în *Robinson Crusoe* sunt religia, bogăția, clasele și societatea, stăpânirea și sclavia și așa-numiții „sălbatici” (termenul folosit de Defoe) care populează lumea lui Crusoe.

Religia

Tema religiei stă la baza întregii structuri a romanului *Robinson Crusoe*. Istorisirea îl urmărește pe personajul Robinson Crusoe de-a lungul unei călătorii spirituale care începe cu transgresiunea (păcatul – revolta împotriva părinților, conștând în plecarea pe mare, prin care încalcă dorința acestora ca el să se apuce de negoț); continuă cu răsplata (pedeapsa – o serie de naufragii care îl duc în cele din urmă pe o insulă pustie); căința (lecțiile de viață dureroase pe care le primește pe o insulă pustie) și în cele din urmă salvarea (convertirea lui Crusoe și a altora la creștinism și revenirea lui în Anglia). De la bun început, ori de câte ori se află într-o situație dificilă, Crusoe încearcă să facă o înțelegere cu Dumnezeu („Cruță-mi viața și mă angajez că nu voi mai pune niciodată piciorul pe o corabie”) și este destul de cinic în legătură cu răspunsul Domnului la strigătul lui de ajutor („Părea că Dumnezeu rămăsese surd la rugăciunea lui Ieremia”). Cu toate acestea, îi cere ajutorul lui Dumnezeu ori de câte ori este în pericol, iar atunci când își revine după o boală gravă, începe să citească Biblia și îl roagă pe Domnul să-i ierte păcatele. În continuare vorbește despre „datoria lui creștină” și crede că „tot ajutorul vine din

Lista personajelor

ROBINSON CRUSOE, personajul principal al romanului

DOMNUL ȘI DOAMNA CRUSOE, părinții lui Crusoe

TOM BENTLEY, vechi prieten din școală al lui Crusoe

JEREMIAH, nostrom

CĂPITANUL BENTLEY, tatăl lui Tom

CĂPITANUL..., căpitanul corabiei cu care face Crusoe prima sa călătorie până în Guineea

VĂDUVA CĂPITANULUI..., căreia Crusoe îi încredințează banii săi

CĂPITANUL PIRAȚILOR MAURI, îl capturează pe Crusoe și îl face sclav

XURY (pronunțat zoo-ree), un tânăr marinar cu origini islamice, spaniole și nord-vest africane

ISMAEL, secund al căpitanului piraților mauri

CĂPITANUL PORTUGHEZ, îi salvează pe Crusoe și Xury și îl învață pe Crusoe să devină plantator

VINERI, canibalul care devine servitorul lui Crusoe

CĂPITANUL SPANIOL, salvat de Crusoe de la canibali

TATĂL LUI VINERI, salvat și el de Crusoe de la aceiași canibali

CĂPITANUL ENGLEZ, el, coechipierul lui și un pasager sunt salvați de Crusoe și Vineri de la echipajul răsculat

RĂSCULAȚII, echipajul corabiei căpitanului englez, care au făcut o răzmeriță și au pus stăpânire pe corabie

Robinson Crusoe

Chapter One

I Go to Sea

I was born in York in 1632, of a good family, although not of that country. My father was a Dutch merchant who had settled in England and done very well for himself in trade, first at Hull and afterwards at York, where he had married my mother.

Before her marriage to my father, my mother had been a Miss Robinson, and it was after her that I was named Robinson Kreutznaer.

The good people of York, finding it difficult to get their tongues around Kreutznaer, called our family Crusoe, and so I became known as Robinson Crusoe.

I was the third son of the family. My eldest brother, a soldier, was killed fighting the Spanish, and I have no idea what happened to my other brother.

Although my father's business was doing well, it was not, I thought, doing well enough to support me, so I decided to go to sea.

"You shall not!" my father stormed when I told him of my plans.

"But there is nothing for me here," I said.

"How can you say that?" my father went on. "You could go into trade, as I did. And look how well I've done."

"But I have no head for business," I protested.

Plec pe mare

M-am născut la York în 1632, într-o familie înstărită, deși nu originară din acea țară. Tatăl meu a fost un negustor danez care se stabilise în Anglia și a avut succes făcând negoț, mai întâi la Hull și apoi la York, unde s-a căsătorit cu mama.

Înainte de a se mărita cu tatăl meu, mama fusese o oarecare domnișoară Robinson și după ea mi-au dat mie numele Robinson Kreutznaer.

Oameni de bine din York, venindu-le greu să pronunțe corect numele Kreutznaer, le spuneau alor mei Crusoe și așa se face că eu am devenit cunoscut ca Robinson Crusoe.

Eram al treilea fiu al familiei. Fratele meu mai mare, oștean, a fost ucis în luptele cu spaniolii, iar cu celălalt frate nu am habar ce s-a întâmplat.

Deși afacerea tatălui meu mergea bine, am considerat eu că nu era îndeajuns de rentabilă ca să mă țină și pe mine, așa că m-am hotărât să plec pe mare.

— N-ai să pleci! a strigat tata furios când i-am vorbit despre planurile mele.

— Dar aici nu mă interesează nimic, i-am răspuns.

— Cum poți să spui așa ceva? a continuat tata. Ai putea să te apuci de negoț, la fel ca mine. Că uite ce bine am ajuns.

— Dar eu nu am un cap bun pentru afaceri, am protestat.

“Robinson,” said my father, sounding as if he was pleading with me. “Wait for a year. I’ll do whatever I can to help you, to teach you the ways of business. And if after that you still wish to go to sea, ask me again.”

I was almost eighteen. A whole year seemed like an eternity to me, but I agreed to what my father had said, and during the months that followed I tried to concentrate on what he would have me do.

But it was no good. Somehow, I had been born with salt in my veins and the call of the sea would not be denied.

When the year was up, I went to my father, but despite his promise, he refused to yield. A wise and grave man, he told me that a life at sea was for men of desperate fortune on the one hand or of superior fortune on the other. I belonged to the middle state, neither poor nor rich, and in his experience the best state in the world.

In despair, I decided to ask my mother to intervene.

“Mother,” I said, “I still want to go to sea. Please can you help me persuade father?”

“Robinson,” she said, “you know very well what your father thinks of that.”

“Please, mother,” I pleaded. “Persuade him to let me go for a year. If, after that time, I decide the sea is not for me, after all, I will come home and work harder than he does at his business. I promise.”

Mother looked at me for a moment.

“Robinson,” she said, “I will tell your father what you have just promised, but I will not try to persuade him one way or the other.”

— Robinson, zise tata pe un ton ce suna, parcă, a rugă-minte. Așteaptă un an. Voi face tot ce voi putea ca să te ajut, să te înveț cum se fac afacerile. Și, după aceea, dacă încă vei mai dori să pleci pe mare, întreabă-mă din nou.

Aveam aproape optsprezece ani. Un an întreg mi se părea o eternitate, dar am fost de acord cu ce spusese tata și în lunile care urma să încerc să mă concentrez pe ce voia el să fac.

În zadar. Într-un fel sau altul, mă născusem cu o profundă atracție pentru viața pe corabie și chemarea mării nu putea fi ignorată.

Când anul s-a scurs, m-am dus la tata, care, în ciuda promisiunii făcute, a refuzat să cedeze. Ca om înțelept și foarte serios ce era, mi-a spus că viața pe mare este fie pentru cei total lipsiți de căpătâi, fie pentru cei foarte bogați. Eu aparțineam clasei de mijloc, nici sărac, nici bogat și, după experiența lui, aceasta era cea mai bună condiție din lume.

Cuprins de disperare, m-am hotărât să-i cer mamei să intervină.

— Mamă, i-am spus eu, tot mai vreau să plec pe mare. Te rog să mă ajuți să-l conving pe tata.

— Robinson, mi-a răspuns ea, știi foarte bine ce crede tata despre acest lucru.

— Te rog, mamă, am insistat eu. Convinge-l să mă lase să plec un an. Dacă după acest timp voi hotărî că marea nu este totuși pentru mine, voi reveni acasă și voi munci pentru afacerea lui mai mult decât face el. Promit.

Mama m-a privit lung.

— Robinson, a spus ea, îi voi transmite tatălui tău ceea ce tocmai ai promis, dar nu voi încerca să-l conving nici într-o direcție, nici în cealaltă.

My father still refused to yield.

A few weeks after I had spoken to my mother, just after my nineteenth birthday, I decided to go to Hull for a few days. There was no reason for my decision—it was, as my mother would have said, a whim.

As I sat by the harbour watching ship after ship take to sea on the tide, how I wished I could have been on one of them.

I saw myself standing on deck, feeling the wind on my face as my ship approached a foreign port.

“Robinson Crusoe!” A voice stirred me from my daydream. “What are you doing in Hull?”

I looked round and saw my old school friend, Tom Bentley, standing before me.

“Tom!” I cried, slapping him on the shoulder. “How are you?”

“All the better for seeing you,” he replied.

“We must find somewhere to go and celebrate our meeting,” I said. “Come, there’s an inn over there.”

“I can’t,” said Tom. “My father’s ship is about to sail for London, and I must be on it.”

“Your father’s ship?” I cried.

Tom nodded. “Why not join me?” he said. “You look as if you have little else to do, and it will cost you nothing.”

And so, on the first day of September, 1651, without telling my mother or my father what I was about to do, I went to sea.

Tatăl meu a refuzat în continuare să cedeze.

La câteva săptămâni după ce am stat de vorbă cu mama, imediat după aniversarea mea de nouăsprezece ani, m-am hotărât să plec la Hull pentru câteva zile. Nu aveam nicio motivație specială pentru acea decizie – a fost, cum ar fi spus mama, o toană.

Ședeam în apropierea portului și mă uitam la corăbii, cum plecau rând pe rând când a venit fluxul și cât aș fi dorit să mă fi aflat pe una dintre ele.

Mă vedeam stând pe punte, simțind vântul în obraji pe măsură ce nava se apropia de un port străin.

— Robinson Crusoe!

O voce mă trezi din visare.

— Ce te aduce la Hull?

M-am întors și am dat peste vechiul meu prieten din școală, Tom Bentley, drept în fața mea.

— Tom! am strigat eu, bătându-l pe umăr. Ce mai faci?

— Foarte bine, acum că te văd, răspuse el.

— Trebuie să mergem undeva să sărbătorim această întâlnire, am zis eu. Vino, uite acolo un han!

— Nu pot, răspuse Tom. Corabia tatălui meu stă să plece la Londra și trebuie să mă îmbarc și eu.

— Corabia tatălui tău? am strigat eu.

Tom dădu din cap afirmativ.

— De ce nu vii și tu cu mine? întrebă el. Pari a nu avea mare lucru de făcut și nu te va costa nimic.

Și astfel, în prima zi din septembrie 1651, fără să le spun tatălui și mamei mele ce urma să fac, am plecat pe mare.